

ἀκόμη... εἶχα διὰ τοῦτο τοὺς λόγους μου, καὶ ἐπειδὴ περὶ αὐτοῦ πρόκειται, ξμαθα ὅτι ἀποροῦσαν εἰς τὴν διεύθυνσιν διὰ τὴν ἐπιμονήν μου εἰς τὸ νὰ τὸν ἀποφεύγω. Ὀλίγον ἔλλειψε, νομίζω, νὰ μὲ κατηγορήσουν ὅτι εἶμαι συνένοχός του, προσέθεσε γελῶν ὁ κύριος Τολβιάκ.

— Δὲν εἶνε αὐτό. Ἐλεγαν μόνον ὅτι δὲν ἐσπεύδατε σχεδὸν ποσῶς.

— Ἄν ἐλάμβανον συνέντευξιν μεαυτόν, δὲν θὰ ἠδύναμην πλέον νὰ σᾶς κάμω τὴν ἐξῆς πρότασιν. Προσφέρομαι νὰ ὀδηγήσω ἐγὼ ὁ ἴδιος τὸν βωβόν... ὁ ὅποιος δὲν μὲ γνωρίζει καθόλου, σημειώσατε αὐτὸ καλῶς... νὰ τὸν ὀδηγήσω, λέγω, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου Λουδοβίκου Λεκόκ.

— Καὶ διατί ὄχι ἐδῶ;

— Διότι ἂν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐχηματίσεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κατηγορουμένου, — συγχωρήσατε τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, ἀγαπητὲ κύριε Λεκόκ, — εἶνε φανερόν, ὅτι ἂν συναντήσῃ τὸν κύριόν του εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Κρατητηρίου ἢ εἰς Μαζᾶς, θὰ ἐννοήσῃ ἀμέσως ὅτι ὁ κύριός του συνελήφθη, ὅπως καὶ αὐτός, καὶ θὰ παίξῃ τὴν κωμωδίαν, τὴν ὁποίαν ἴσως ἔως τώρα ἔπαιξε καὶ εἰς ἄλλο μέρος. Ἐνῶ ἂν μὲ τρόπον κατορθώσωμεν νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἀφίεται ἐλεύθερος, θ' ἀφεθῇ εὐκόλως νὰ ὀδηγηθῇ ἀπὸ ἐμὲ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς οἰκίας Μὸν - Θαβώρ, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ κύριος Λουδοβίκος θέλει τὸν περιμένει... ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησίν σας, ἐννοεῖται.

— Δὲν ἐννοῶ τόσο καλῶς.

— Πῶς! δὲν ἐννοεῖτε ὅτι, διὰ νὰ βεβαιωθῇτε ἀκριβῶς περὶ τῆς ἐνοχῆς ἢ μὴ τοῦ κατηγορουμένου, ἀρκεῖ νὰ παρευρεθῇτε εἰς τὴν συνάντησιν αὐτήν, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ὁ βωβὸς ὅτι εἰσθε παρών;

[Ἐπεται συνέχεια]. Χ. ΚΑΛΑΪΣΑΚΗΣ

Εἰς τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ:

Η ΠΕΜΠΕ - ΧΑΝΟΥΜ

Ἀπόσπασμα ἐκ πρωτοτύπου ἔργου τοῦ κ.

Ἰωάννη Βαλαδάνη.

ΟΥΓΙΑΚΗ ΚΟΛΛΙΝΣ

Η ΝΕΚΡΑ ΖΩΣΑ

[Συνέχεια].

Ἡ δεσποινὶς Βράνδον οὐδ' ἐσκέφθη νὰ κάμῃ παρκατήρησιν τινὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

— Πῶς νὰ σᾶς εὐχαριστήσω, ἀνέκραξε, διὰ τὴν τόσῃν ἀγαθότητα τὴν ὁποίαν εἰδείξατε πρὸς μίαν ξένην;

— Ἐξετέλεσα ἀπλῶς τὸ καθήκόν μου, ὑπέλαβεν ἡ Μέρση Μερρίκ ἀρκετὰ ψυχρῶς. — Ἄς μὴ ὁμιλῶμεν διόλου διὰ τὸς ἐλάχιστον πρᾶγμα.

— Τοῦναντίον πρέπει νὰ ὁμιλήσωμεν. Εἰς ὁποίαν κατάστασιν μ' εὑρετε μετὰ τὴν μάχην τῆς ἐσπέρας ταύτης; Ἡ ἀμαξία μου ἦτο τεθρυσμένη, οἱ ἵπποι μου

εἶχον ἀρπαγῇ, ἐγὼ αὐτὴ ἤμην χαμένη εἰς ξένον τόπον ἐντελῶς ἀγνωστόν μοι, ἀφοῦ ἐστερήθην καὶ τῶν ἀποσκευῶν μου καὶ τῶν χρημάτων μου· τὸ δὲ χεῖριστον, κατὰ βροχος μέχρους ὁστέων ἐκ τῆς φοβερᾶς βροχῆς. Εἰς τίνα ἄλλον ἐκτὸς ὑμῶν ὀφείλω τὸ καταφύγιον, ὅπερ εὑρον εἰς τὸ γαλλικὸν τοῦτο σῶμα;... Δὲν φορῶ ἀκόμη καὶ τὰ ἐνδύματά σας; ὦ! ἄνευ ὑμῶν θὰ ἤμην νεκρὰ ἐκ τοῦ φύχους καὶ τοῦ φόβου.

Ἡ Μέρση ἐν ἀρχῇ δὲν ἀπεκρίθη. Προσέφερε μόνον κάθισμα εἰς τὴν νεαρὰν κυρίαν παρὰ τὴν τράπεζαν καὶ ἐκάθισε καὶ ἡ ἰδίᾳ εἰς τινὰ ἐπ' αὐτῆς ἀπόστασιν ἐπὶ παλαιῷ κιβωτίῳ, παρὰ τὴν ἄκραν τῆς ἐστίας.

— Δύναμαι νὰ σᾶς ἀποτείνω μίαν ἐρώτησιν; ἠρώτησεν αἰφνιδίως.

— Καὶ ἐκατόν, ἀπήντησεν ἡ Χάρις, ἐὰν θέλετε, παρατηροῦσα συγχρόνως τὸ ἐκπνέον ἐν τῇ ἐστίᾳ πῦρ καὶ τὴν τεθλιμμένην μορφὴν τῆς συντρόφου τῆς, καθημένης εἰς τὴν σκοτεινότεραν γωνίαν τοῦ δωματίου.

— Ἡ ἀθλία αὕτη λυχνία φωτίζει μόλις, εἶπε μετ' ἀνυπομονησίας. Μετ' ὀλίγον θὰ σβεσθῇ ἐντελῶς. Ἀρὰ γε δὲν δύναμεθα νὰ καταστήσωμεν πως φαιδρότερον τὸ δωμάτιον τοῦτο; Ἐξέλθετε τῆς γωνίας σας, σᾶς παρακαλῶ, καὶ εἴπατε νὰ μᾶς φέρουν ξύλα διὰ τὴν πυρὰν καὶ ἄλλην λυχνίαν.

Ἡ Μέρση δὲν ὠμίλησεν, ἀλλ' ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν.

— Αἱ λυχνίαι καὶ τὰ ξύλα εἶνε πράγματα σπάνια ἐδῶ, ὑπέλαβε μετ' ὀλίγον. Πρέπει νὰ θωρακισθῶμεν δι' ὑπομονῆς, ἀκόμη καὶ ἂν ἐμέλλομεν νὰ μείνωμεν ἐν πλήρει σκοτίᾳ. Εἴπατέ μοι, ἐξηκολούθησεν, ὑφούσα ὀλίγον τὸν τόνον τῆς ἡρέμου φωνῆς τῆς, πῶς ἐτολμήσατε νὰ πειραθῇτε διαβάσιν τῶν συνόρων ἐν ὥρᾳ πολέμου;

Ἡ Χάρις ἀπήντησεν, ἀλλὰ διὰ φωνῆς ὑποκόφου· ἡ παροδικὴ φαιδρότης αὐτῆς ἦδη τὴν ἐγκατέλειπεν ἀποτόμως.

— Εἶχον ἐπείγοντας λόγους, εἶπε, νὰ ἐπιστρέψω εἰς Ἀγγλίαν.

— Μόνη; Δὲν εἶχατε λοιπὸν οὐδένα προστάτην;

Ἡ κεφαλὴ τῆς Χάριτος ἐκλινεν ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς.

— Ἀφῆκα τὸν μόνον μου προστάτην... τὸν πατέρα μου... εἰς τὸ ἀγγλικὸν κοιμητήριον ἐν Ρώμῃ, ἀπεκρίθη. Ἡ δὲ μήτηρ μου ἀπέθανεν εἰς Καναδᾶν πρό τιμῶν ἐτῶν.

Ἡ νοσοκόμος ἀνεπήδησεν ἀποτόμως ἀπὸ τοῦ κιβωτίου ἐγερθεῖσα.

Αἱ τελευταῖαι λέξεις, αἱ ἐξελλοῦσαι τοῦ στόματος τῆς δεσποινίδος Βράνδον, τὴν εἶχον οἶονε γαλβανίσει.

— Γνωρίζετε τὸν Καναδᾶν; ἠρώτησεν ἡ Χάρις.

— Μάλιστα.

Ἡ λέξις αὕτη ἦτο ἡ ἀπάντησίς τῆς μόνῃ, ἀκουσία καὶ ἀπρόθυμος, μεθ' ὅλην τὴν βραχύτητα τῆς.

— Μετέβητέ ποτε εἰς Πορλογάν;

— Ἐξῆσα εἰς μέρος ὀλίγας μόνον λεύγας ἀπέχον τοῦ Πορλογάν.

— Πότε τοῦτο;

— Πρό τιμῶν ἐτῶν.

Ἐνταῦθα ἡ Μέρση Μερρίκ ἐπανεκάθισεν εἰς τὸ κιβώτιον καὶ ἔστρεψεν ἐπὶ ἄλλου ἀντικειμένου τὴν συνδιάλεξιν.

Οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ συγγενεῖς σας θὰ ἔχωσι δι' ὑμᾶς μεγάλας ἀνησυχίας, εἶπεν.

Ἡ Χάρις ἔκαμε χειρονομίαν τινά.

— Δὲν ἔχω ποσῶς συγγενεῖς ἐν Ἀγγλίᾳ, εἶπε. Δυσκόλως θὰ εὕρισκετο ἐν τῷ κόσμῳ πλάσμα, τοσοῦτον ἐστερημένον φίλων ὅσον ἐγώ... Ἐπεστρέφομεν ἐκ τοῦ Καναδᾶ, ὅταν ἐξησθῆναι ἡ ὑγεία τοῦ πατρὸς μου, οἱ ἱατροὶ μᾶς συνέστησαν τὸ κλίμα τῆς Ἰταλίας. Ὁ θάνατός του ὁμῶς μὲ ἀφῆκεν οὐχὶ μόνον, ἄνευ φίλων, ἀλλὰ σχεδὸν καὶ ἄνευ πόρων.

Ἐσιώπησεν, ἀνεξήτησε τὸ θυλάκιον τῆς λινῆς ἐσθῆτος, δι' ἧς τὴν εἶχε περιβάλλει ἡ νοσοκόμος, καὶ ἔλαβεν ἀπ' αὐτοῦ ἓν χαρτοφυλάκιον.

— Ὅλαι μου αἱ ἐλπίδες, ὑπέλαβεν, περιέχονται εἰς τὸ μικρὸν τοῦτο χαρτοφυλάκιον. Εἶνε ὁ μόνος καὶ μοναδικὸς θησαυρός μου, τὸν ὅποιον κατάρθωσα νὰ διασώσω ὅταν μοι ἤρπασαν τὰς ἀποσκευάς.

Ἡ Μέρση μόλις ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ τὸ χαρτοφυλάκιον, ὅπερ ἡ Χάρις τῇ ἐδείκνυνεν, ἐν τῇ αὐξοῦσῃ ἐκείνῃ σκοτίᾳ.

— Ἐχετε πολλὰ χρήματα ἐντὸς αὐτοῦ; ἠρώτησε.

— Σᾶς εἶπον ὄχι· ἀλλὰ μόνον ἔγγραφα τινὰ οἰκογενειακὰ καὶ μίαν ἐπιστολὴν τοῦ πατρὸς μου, συνιστῶσάν με εἰς γρατῖαν κυρίαν διαμένουσιν εἰς Ἀγγλίαν, ἥτις εἶνε ἐξ ἀγχιστείας συγγενῆς του, τὴν ὁποίαν ὁμῶς οὐδέποτε εἶδον. Ἡ κυρία αὕτη ἔσχε τὴν ἀγαθότητα νὰ μὲ παραδεχθῇ ὡς ἀναγνώστριά της καὶ σύντροπον, ἐὰν δὲ δὲν ἐπιστρέψω ταχέως εἰς Ἀγγλίαν, ἄλλη τις θὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν μου.

— Καὶ δὲν ἔχετε ἄλλο μέσον νὰ ζητήσετε;

— Κανέν. Ἡ ἀνατροπὴ μου ὑπῆρξε λίαν ἡμελημένη... Διήγομεν βίον σχεδὸν ἄγριον εἰς τὰ ἀκρότατα ἐκεῖνα βᾶθη τῆς Βορείας Ἀμερικῆς καὶ μόλις κατέχω τὰ προσόντα, ἅτινα μοι ἐπιτρέπουν νὰ ἐκτελῶ χρέη παιδαγωγοῦ. Ἐξαρτῶμαι λοιπὸν ὅλη ἀπὸ τῆς ξένης ταύτης, ἥτις συγῆνεσε νὰ μὲ δεχθῇ χάριν τοῦ πατρὸς μου.

Ἐπανεθῆκε τὸ χαρτοφυλάκιον εἰς τὸ θυλάκιον τῆς ἐσθῆτος καὶ κατέπαυσε τὴν διήγησίν της μεθ' ὅσης φυσικῆς ἀπλότητος ἤρχισεν αὐτήν.

— Ἡ ἱστορία μου εἶνε λυπηρὰ, δὲν ἔχει οὕτως; εἶπεν.

Ἡ φωνὴ τῆς νοσοκόμου προσέλαβεν αἰφνης παράδοξον πικρίαν.

— Ὑπάρχουν καὶ θλιβερώτεροι τῆς ἰδίας σας ἱστορία, εἶπεν. Ὑπάρχουν χιλιάδες δυστυχῶν γυναικῶν, αἵτινες θὰ ἐθεώρουν ὡς ὑπερτάτην εὐτυχίαν νὰ κατέξωσι τὴν θέσιν σας ἐν τῷ κόσμῳ.

Ἡ Χάρις ἐφρικίσεν.